

(असुरोमेदे, स्त्री। यथा, हरिवंशे। २१। ८७।
 “काष्ठा शारङ्गती चेव मौनेयासरसः स्मृताः॥”
 मौरजिकाः, त्रि, (सुरजस्तदादनं शिष्यमस्य।
 सुरज+“शिष्यम्”। ४। ४। ५५। इति ठक्।)
 सुरजवादकः। इत्यमरः। २। १०। १३॥
 मौखी, स्त्री, (मूलस्य भावः। मूल+“वर्णद्वया-
 दिभ्यः ण्यच्”। ५। १। १२३। इति ण्यच्।)
 जायाम्। इति हेमचन्द्रः। २। २२६॥ (यथा,
 सुश्रुते शारीरस्थाने ४ अः।
 “अनवस्थितता मौखीं भीरुवं सलिलार्थिता॥”)
 मौखी, स्त्री, (मूर्त्त्याया विकारः। मूर्त्त्या+“अव-
 यवे च प्राणयौषधिवृत्तेभ्यः”। ४। ३। १३५।
 इति ण्यच्। डीप्।) धनुर्गुणः। इत्यमरः।
 २। ८। ८५। (यथा, रघुः। १। १६।
 “शास्त्रेणकुशिता बुद्धिमौखीं धनुषि चातता॥”
 अजशङ्कौ। इति रत्नमाला॥ कौंगा इति
 भाषा॥ (मूर्त्तामयी। यथा, पनौ। २। ४२।
 “मौक्षी चित्तमा शृङ्गा काष्ठा विप्रस्य
 मेखला।
 चक्षियस्य तु मौखीं ज्या वैश्यस्य श्रुता-
 नवी॥”)
 मौलः, पुं, (मूलं वेदेति। मूल+अण्।) भूम्यादे-
 र्मूलज्ञाता। मोडल इति भाषा। यथा,—
 “यत् परम्परया मौलाः सामन्ताः खामिनं
 विदुः।
 तदन्वयस्यागतस्य दातया गोत्रजैर्मही॥”
 इति दायतत्त्वम्॥
 तस्य लक्षणं यथा,—
 “ये तत्र पूज्यं सामन्ताः पश्चाद्देशान्तरं गताः।
 तन्मूलत्वात्तु ते मौला ऋषिभिः परिकीर्त्तिताः॥”
 इति मिताचरा॥
 (विजिगीष्वरिमथोदासीनः। यथा, कामन्द-
 कीये। ८। ३४।
 “चत्वारः पार्थिवा मौलाः पृथङ्मित्रैः सहा-
 रकम्॥”
 मूलभूते, त्रि। यथा, तत्रैव। ८। २५। [याः।
 “मौला दादश यास्तेता ह्यमात्यास्तथा च
 सप्ततिष्ठाधिका ह्यताः सर्वे प्रकृतिमखलम्॥”)
 मौलिः, पुं, स्त्री, (मूल+सुतङ्गमादित्वात् इण्।)
 चूडा। (यथा, महाभारते। ६। ५६। ५।
 “एवमुक्ता स वामेन पदा मौलिसुपायुशत॥
 शिरश्च राजसिंहस्य पादेन समलोडयेत्॥”
 किरीटम्। (यथा, हरिवंशे। ६७। ३०।
 “इयञ्च सा मया मौलिरुद्धता वरुणालयात्॥”
 संयतकेशः। इत्यमरः। ३। ३। १६२। (यथा,
 रघौ। ७। ६६।
 “स चापकोटीनिहितैकबाहुः
 शिरस्त्रनिष्क्रमणभित्तमौलिः।
 ललाटवद्वज्रमवारिविन्दुः
 भीतां प्रियामेव वचो बभावे॥”)
 मूलकम्। इति हेमचन्द्रः। ३। २। २३०॥
 (यथा, आर्यासप्तशत्याम्। ४२४।

“भालनयनेऽभिरिन्दुमौली गात्रे मुजङ्गमणि-
 दीपाः॥”
 प्रधानः। यथा, मार्कण्डेये। ५६। १४।
 “मौलयस्ते महाकायाः शाकपोतकरम्भकाः॥”
 मौलिः, पुं, (मूलस्यादूरभवः। मूल+सुतङ्ग-
 मादित्वादिण्।) अशोकवृक्षः। इति मेदिनी॥
 मौलिः, स्त्री, (मूले जातः। मूल+इण्।)
 भूमिः। इति मेदिनी॥
 मौलिकः, पुं, (मूले आद्ये जातः। मूल+ठक्।)
 कुलीनभिन्नः। यथा राष्ट्रीयवारेन्द्रनाथस्य
 ओत्रियः तथा कायस्थस्य मौलिकः। एवं दाक्षि-
 ण्यादिवैदिकब्राह्मणस्य अन्यपूर्वापरिणतापित-
 पदवाच्यः। वज्रलकायस्थस्य स च मध्यम्यशब्द-
 वाच्यः। यथा। अथ मध्यम्यलक्षणमाह।
 मध्यम्यशब्दो रूढ इत्यर्थः। इत्युक्तवित्यवत्।
 मध्यम्यः कुलमध्यस्यकुलीनस्य विश्रामस्थल-
 मित्यर्थः। मध्यम्यशब्दस्य लक्षणात्तरम्। कुली-
 नेतरसिद्धवंशजातकले सति दशपुरुषावधि
 अनवच्छिन्नकुलाच्चैनत्वं मध्यम्यत्वम्। स च
 द्विविधः। सिद्धः साध्यश्च। सिद्धत्वं प्रकृत-
 मध्यम्यत्वम्। प्रकृतसिद्धवंशजातले सति दश-
 पुरुषावधिककुलार्चकत्वं सिद्धत्वम्। सिद्धपदा-
 काङ्क्षित्वे सति दशपुरुषावधिककुलार्चकत्वं साध्य-
 त्वम्। अस्य प्रशंसामाह।
 “कुलीनकुलरचार्यं विवादेषु भीमांसया।
 एतेषां गुणमाश्रित्य मध्यम्यः कुलसुत्तमम्॥”
 इति कुलदीपिका॥
 दक्षिणराष्ट्रीयकायस्थस्याष्टसन्मौलिका यथा,—
 “गौडैऽष्टौ कौर्त्तिमन्तश्चिरवसतिप्रता मौलिका
 ये हि सिद्धा-
 स्ते दत्ताः सेनदायाः करगुहसहिताःपालिताः
 सिंहदेवाः।
 ये वा पद्माभिमुख्याः स्थितिर्विनययुधः सप्ततिस्ते
 द्विपूर्वा
 मित्राद्या वीर्य राज्ञा चरणगुणयुता मौलिक-
 त्वेन साध्याः॥”
 अपि च।
 “सेनो दत्तः करो ज्यो दासो देवः प्रतिष्ठितः।
 पालितः सिंहधर्मज्ञो गुहः सन्मौलिकाः
 स्मृताः॥”
 द्विसप्ततिसाध्यमौलिका यथा,—
 “होडः खरधरधरणी वाण
 आयिच सोमः पैसुर सामः।
 भञ्जो विन्दो गुह बल लोधः
 शर्मा वर्मा हुड भूयि चन्द्रः॥
 रदो रचित राजादियो
 विष्णुनागः खिल पिल गूतः।
 इन्द्रो गुप्तः पालो भद्र
 ओमच्छाङ्कुर बन्धुर नाथः॥
 श्याधिर्हेशो मनो गखो
 राहा राणा राहुत साना।
 दाहा दाना गण उपमाना॥

खामः चोमो घर वे ओषः
 वीदस्तेजश्चार्णव आशः।
 शक्तिभूतो ब्रह्मो श्रानः
 जेमो हेमो वर्द्धन रङ्गः।
 गुहः कौर्त्तियशः कुण्डो
 नन्दो श्रीलो धनुर्गुणः॥”
 इति द्विसप्ततिसौलिकाः॥
 अन्यच्च।
 “देवो भूदेवभक्तो गुहसदृशगुणो दास ईशान-
 दासः
 सेनो दत्तः सुदत्तामहितजनचयः पालितो
 धर्मपालः।
 सिंहः सिंहप्रतापः चित्तिनिकरकरादानदक्षः
 करोऽसौ
 गौडैऽष्टौ संस्थितास्ते गुणगणनिपुणा मौलिक-
 त्वेन सिद्धाः॥
 होडवाणधरणीखिलसोमा
 मुजविन्दगुहराजराहुताः।
 रुद्रपालवलसामरचित्ता
 लोधशर्माभुं यिवर्मवन्धराः॥
 चन्द्रश्यायिगुयिभद्रपैसुरा
 गण्डगुप्तधरकौर्त्तिवर्द्धनाः।
 जेमहेमगणनाथविष्णवो
 ब्रह्मरङ्गपिलहुडधनुर्गुणाः॥
 तेजोऽर्णवस्वरधरायिच शक्तिभूताः
 चोमौष श्रान विदश्रील यशोम नन्दौ।
 दाहाङ्कुरेन्द्रशुभकुण्डमनोपमाना
 दाहाप्रगतविदिता सुवि कौर्त्तिमन्तः॥
 दैशादित्यौ राण राहा साना च खामक-
 सथा।
 द्विसप्ततिसिताः साध्या मौलिका विदिताः
 चित्तौ॥”
 इति कुलाचार्यकारिका॥
 (देशविशेषः। यथा, मार्कण्डेये। ५७। ४८।
 “पौरिका मौलिकाश्चैव व्यष्टका भोग-
 वर्द्धनाः॥”)
 चि, मूलसम्बन्धिनि मौलिसम्बन्धिनि च॥ (भार-
 भूतं मूलं हरति वदत्यावहति वा। मूल+
 “तद्धरति वदत्यावहति भारात् वंशादिभ्यः”।
 ५। १। ५०। इति ठक्। मूलभारहारके मूलभार-
 वाहके मूलभारानेतरि च। इति आकरणम्॥)
 मौषलं, स्त्री, (मूषलमिव। मूषलस्येदमित वा।
 मूषल+अण्।) मूषलवत्। यथा,—
 “गङ्गायां मौषलं क्षानं महापातकनाश-
 नम्॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वप्रतभविष्यपुराणवचनम्॥
 महाभारतस्याष्टादशपर्वान्तर्गतपर्वविशेषः।
 यथा,—
 “मौषलं पर्व चोद्दिष्टं ततो घोरं सुदारुणम्।
 महाप्रस्थानिकं पर्वं स्वर्गारोहणिकं ततः॥”
 इति महाभारते आदिपर्वे॥
 सुषलसम्बन्धिनि, त्रि॥